Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

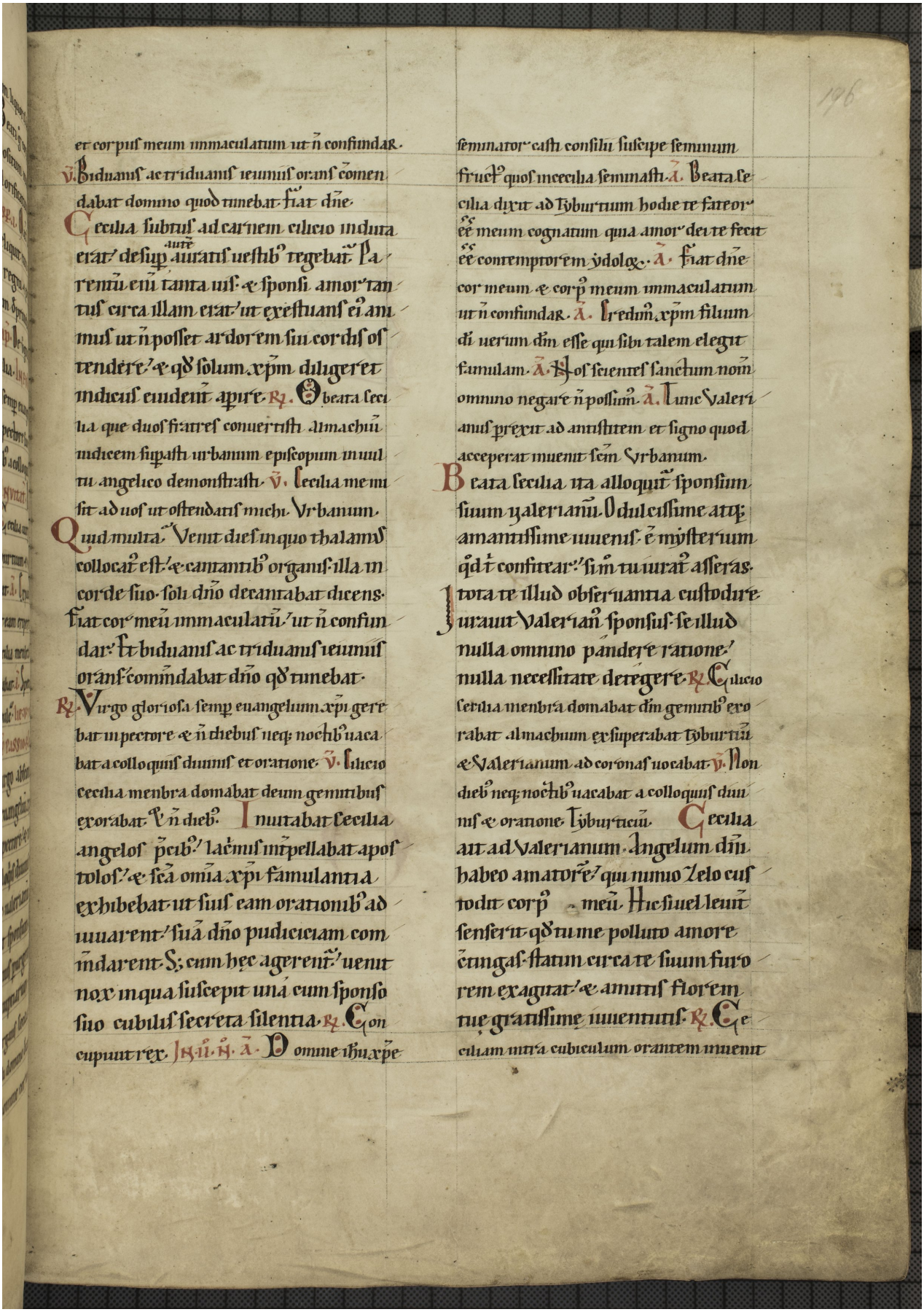

196

et corpus meum immaculatum ut ñ confundar.
℣. Biduanus ac triduanus ieunus orans comendabat domino quod timebat fiat dne.
Cecilia subtus ad carnem cilicio indutaerat desup auratis uestib tegebat. Parentũ enũ tanta uis & sponsi amor tantus erga illam erat ut exestuans ei amimus ut ñ posset ardorem sui cordis ostendere & qd solum xpm diligeret indicus eundem apere. ℟. O beata cecilia que duos fratres conuertisti almachiũ iudicem fugasti urbanum episcopum in uultu angelico demonstrasti. ℣. Cecilia me misit ad uos ut ostendatis michi Urbanum.
Quid multa. Venit dies in quo thalamus collocat est & cantantib organis illa in corde suo soli dno decantabat dicens. Fiat cor meũ immaculatũ ut ñ confundar. Et biduanus ac triduanus ieunus orans comendabat dno qd tunebat.
℟. Virgo gloriosa semp euangelium xpi gerebat in pectore & ñ diebus neq; noctib uacabat a colloquis diuinis et oratione. ℣. Cilicio cecilia menbra domabat deum gemitibus exorabat & ñ dieb. Inuitabat cecilia angelos pcib lacrimis impellabat apostolos & sca omia xpi famulantia exhibebat ut suis eam orationib adiuuarent sua dno pudicicia comindarent. Cum hec agerent uenit nox in qua suscepit una cum sponso suo cubilis secreta silentia. ℟. Concupiuit rex. Jh. ii. h. ā. Domine ihu xpe

seminator casti consilii suscipe seminum fructus quos in cecilia seminasti. ā. Beata cecilia dixit ad Tyburtium hodie te fateor esse meum cognatum quia amor dei te fecit esse contemptorem ydolorũ. ā. Fiat dne cor meum & corp meum immaculatum ut ñ confundar. ā. Credim xpm filium di uerum dm esse qui sibi talem elegit famulam. ā. Hos scientes sanctum nom omnino negare ñ possum. ā. Tunc Valerianus prexit ad antistitem et signo quod acceperat inuenit sem Urbanum.
Beata cecilia ita alloquit sponsum suum Valerianũ. O dulcissime atq; amantissime iuuenis. e mysterium qd t confitear si m tu iurat asseras. Tota te illud obseruantia custodire. Juraut Valerian sponsus se illud nulla omnino pandere ratione nulla necessitate detegere. ℟. Cilicio cecilia menbra domabat dm gemitib exorabat almachium exsuperabat Tyburtiũ & Valerianum ad coronas uocabat. ℣. Non dieb neq; noctib uacabat a colloquis diuinis & oratione Tyburtiũ. Cecilia ait ad Valerianum. Angelum dei habeo amatore qui iuuio zelo custodit corp meũ. Hic si uel leuit senserit qd tu me polluto amore tangas statim circa te suum furorem exagitat & amitis florem tue gratissime iuuentutis. ℟. Cecilam intra cubiculum orantem inuenit